

KOUZELNÝ PODZIM

*Pro všechny dětičky z naší školičky.
Povídání o podzimu – barevném i šedivém,
veselém i smutném, slunečném i deštivém ...*

*Prohlédněte si obrázky a vyprávějte ... jaký je
podzim?*

Říkejte si s námi ...

PODZIM

Obloha je šedivá
jak kožíšek myšky,
veverky si na zimu
schovávají šišky.
Listí už je na zemi,
dělá cesty zlaté,
Po nich podzim přichází,
tak, tady mě máte.

JEŽEK

Co to dupe, dupy, dupy,
ježatého u chalupy.
Na zádech má holčičko,
nabodnuté jablíčko.
Proč tak rychle pospíchá?
Čeká zimu, v zimě spí.
Co na záda napíchá?
To, co v zimě všechno sní.

Co vidíte na obrázku?

Lipový list, javorový list, dubový list, kaštany, borová šiška, lesní jahody, borůvky, smrková šiška, houby lišky, šípky, nosy z javoru, žaludy, list kaštanu, brusinky, bukvice

První podzimní pohádka

V LESE

Davídek se už nemohl dočkat soboty a neděle. Dědeček mu slíbil, že vezme svého vnoučka do lesa na houby. A do lesa se Davídek moc těšil, však mu dědeček mnohokrát vyprávěl o svých zážitcích z lesa.

V sobotu brzy ráno vstal a bez říkání se umyl, vyčistil si zoubky a oblékl si věci, které mu maminka nachystala. V kuchyni zasedl na své místo ke snídani a velmi způsobně se nasnídal. Maminka z něho měla radost. Připravila pro Davídka košík na houby a vydala se s ním k dědečkovi.

Dědeček bydlel na vesnici. Už když vystoupili z auta, ucítil Davídek vůni z dědečkovy zahrádky. Byla to jiná vůně než u nich ve městě. Dědeček vzal Davídka za ruku a vydal se s ním do nedalekého lesa.

„Davídku,“ řekl dědeček, „dávěj dobrý pozor, musíme najít listnaté stromy, protože pod nimi rostou hříbky, jaké hledáme.“ A Davídek vykřikl:

„Tady je strom, dědečku. Vlastně je tu plno stromů!“

„To je,“ odpověděl dědeček, „ale to jsou stromy jehličnaté. Takové stromy mají jehličky. My hledáme stromy, které mají na větvích listy.“ To si Davídek poprvé uvědomil, že v lese jsou dva druhy stromů. Listnaté a jehličnaté a liší se od sebe jehličkami a nebo listy.

„My, Davídku, hledáme listnatý strom, který se od ostatních listnatých stromů odlišuje kůrou. Ten strom se jmenuje bříza.“ To Davídek věděl, že je strom, který má bílou kůru. Vyprávěli si o stromech na vycházce v mateřské škole. Když stromy v lese našli, řekl dědeček Davídkovi, aby se dobře pod ně podíval.

„Ty jsi, chlapečku, malý a jsi blíž k zemi. Tak se podívej, jestli na tebe nečeká třeba kozák.“ Dědeček, ten znal místa v lese, kde rostou kozáci. A opravdu, brzy jich měli pár v košíku.

Maminka s babičkou čekaly na dědečka a Davídka doma. Aby jim nebyla dlouhá chvíle, upekly voňavé koláče. To bylo to správné přivítání a jak Davídkovi po takové vycházce lesem na zdravém vzduchu chutnalo!!!

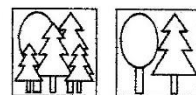
Otázky:

- Jak se jmenuje strom, který Davídek v lese poznal?
- Poznaly byste, děti, které stromy jsou jehličnaté a které listnaté? Čím se od sebe liší?

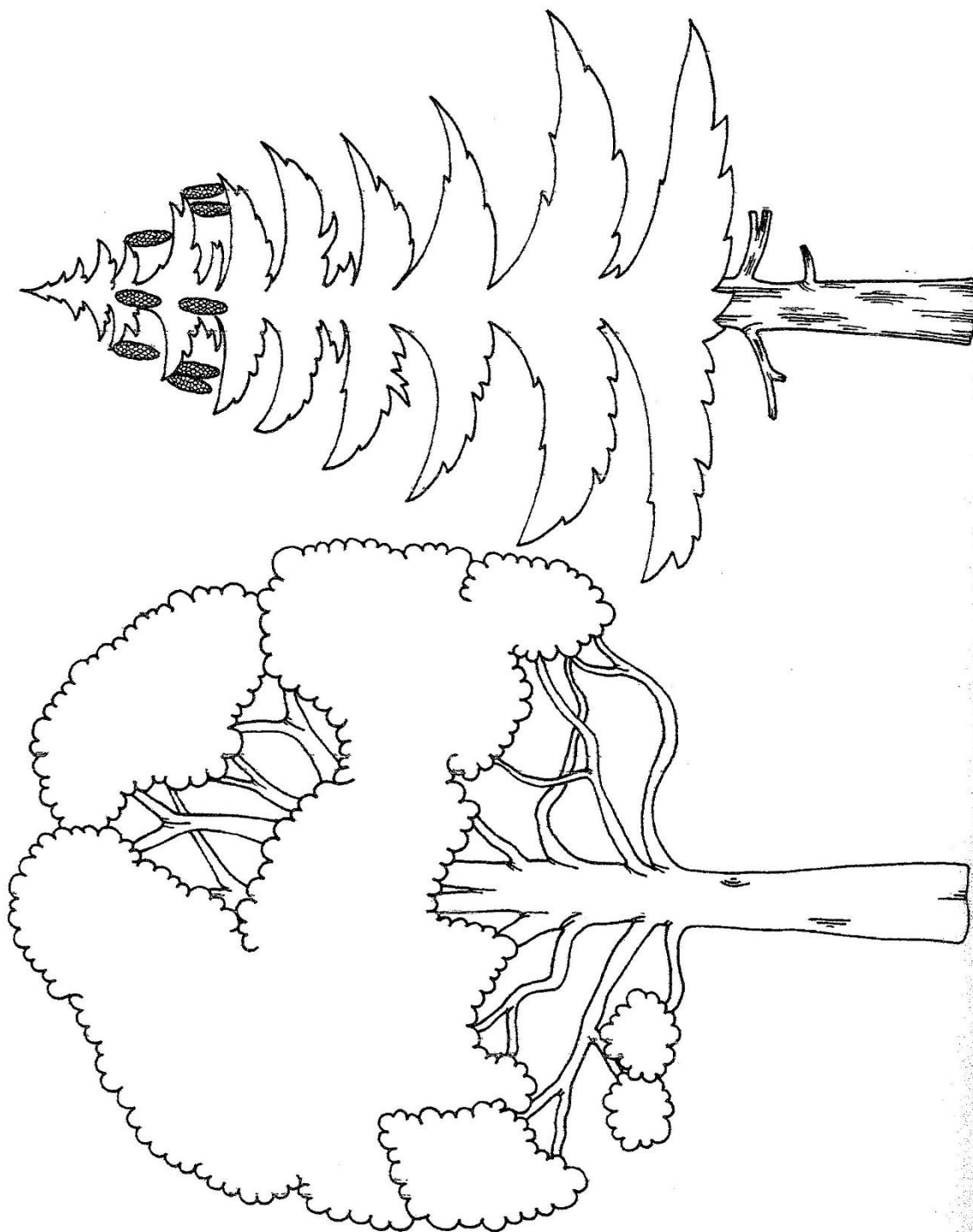
ÚKOL PRO INDIVIDUÁLNÍ ČINNOST

☐ Vzdělávací oblast 5.2 DÍTĚ A JEHO PSYCHIKA (PSYCHOLOGICKÁ)
Podoblast: VNÍMÁNÍ

STROMY

Vymaluj listnatý strom.

Chodíte na procházku do lesa, děti?

Které houby dáte do košíku a které necháte v lese?

Maminka a tatínek vám poradí.

*Na procházce v lese se chovejte hezky. Je to domov
zvířátek a vy jste u nich na návštěvě.*

Hádanky z lesa

Co je to?

*Klobouk hnědý nebo zlatý,
jedlý nebo jedovatý,
jednou nohou stojí v lese,
někdy se však v koši nese.*
(hřib)

*Někdy jste se možná báli,
rostliny, co hodně pálí.
Její listy žahají,
utrhnout se nedají.*
(kopřiva)

*Že je v lese koberec?
To je celkem známá věc.
Když jsi v lese, všeho nech,
sáhni si na hebký ...*
(mech)

Druhá podzimní pohádka

O poslední vlaštovce

Eduard Petiška

Všichni ptáci neodlétají před zimou do teplých krajin. Ale vlaštovky by u nás v zimě umřely hlady. Chytají komáry a mouchy a komáři a mouchy v zimě nelétají.

A tak se na podzim vlaštovky slétají na elektrické dráty za vesnicí a chystají se, že spolu odletí. Jednou zase seděly na drátech a užuž chtěly odletět. Vtom se ozvala vlaštovka, která seděla až na konci řady:

„Počkejte, sestřičky, chvíli. Ještě nám chybí vlaštovka z chalupy na stráni.“

Nejstarší vlaštovka řekla: „Proč bychom chvíli nepočkaly? Počkáme na poslední vlaštovku a odletíme s ní.“

Vlaštovky čekaly, poposedaly na drátě, občas jedna vylétla z řady a rozhlížela se a zase se vrátila.

„Už letí poslední vlaštovka?“ ptaly se jí ostatní.

„Neletí, ještě neletí,“ povídala vlaštovka, která si sedlala vedle nich.

Poslední vlaštovka nepřiletěla. Už zvonili ve vsi poledne.

„Kde jen může být?“ vrtěly vlaštovky hlavami a přihlazovaly si zobáčkem peří.
„Neměly bychom raději odletět bez ní?“

„Počkejte chvíli, jenom chvíli,“ prosila vlaštovka na konci řady.

„Chvíli můžeme počkat,“ řekla nejstarší vlaštovka.

Čekaly chvíli a ještě chvíli a ještě. Ale poslední vlaštovka stále neletěla.

Už chodily děti ze školy, už přijížděli domů první dělníci na kolech a motocyklech.

„Doleť se podívat do chalupy na stráž,“ řekla nejstarší vlaštovka vlaštovce na konci řady, „snad se poslední vlaštovce něco přihodilo.“

Vlaštovka letěla na stráž. Tam měla poslední vlaštovka hnízdo ne chlévě vedle chalupy. Hnízdo bylo přilepené až u samého stropu. Ale poslední vlaštovka v hnízdě nebyla.

Smutně letěla vlaštovka zpátky a řekla ostatním:

„Byla jsem, sestřičky, v chalupě na stráni, ale poslední vlaštovku jsem nenašla.“

„Teď už čekat nemůžeme,“ volaly všechny, „do večera musíme být u velikého rybníka. To bychom tam nedoletěly. Odletíme bez poslední vlaštovky.“ Zvedly křídla, zakroužily nad silnicí a nad polem a zamířily k řece.

Poslední vlaštovka o tom nevěděla. Létala nad zahradami. Slunce pěkně svítilo, a proto ještě tu a tam sezobla mušku. Když se dost nalítala, posadila se na jabloňovou větev, dívala se nahoru na modré nebe a zase dolů na zelenou trávu. V trávě uviděla ježka. Ježek někam pospíchal.

„Kampak, ježku, tak pospícháš?“ zavolala vlaštovka.

„Pospíchám, vlaštovko,“ povídal ježek, „jak bych nespíchal, brzy bude zima a já ještě nenašel hezký koutek, kde bych se zahrabal do listí a přespal zimu.“

„Co to povídáš o zimě?“ divila se vlaštovka, „vždyť svítí slunce a právě jsem chytila mouchu.“

„Možná,“ řekl ježek, „že dneska hřeje slunce naposled. Pak už bude jen svítit a nezahřeje. Napadne sníh a kde já pak najdu teplý koutek na přezimování?“

Vlaštovka slyšela o zimě nerada a ježkovi nevěřila. Odletěla ze zahrady, létá nad polem a uvidí křečka. Křeček nespíchá, odpočívá na sluníčku. Vlaštovka se zaraďuje:

„To jsem, křečku, ráda, že tě vidím. Málem bych byla uvěřila ježkovi. Pospíchal a pospíchal, že prý bude brzy zima. Ty nespícháš, vid'. Slunce bude jistě dlouho svítit a hřát.“

„Proč bych pospíchal,“ říká křeček. „Už jsem se dost nasháněl. Nanosil jsem si do své díry zrní třeba na dvě zimy. Ted' odpočívám. Pro mě za mě může sníh napadnout už dnes v noci.“

Vlaštovka se polekala. Letí a ohlíží se na slunce.

„Vlaštovko, vlaštovko,“ uslyší volání. Na samém vršku vysokého smrku sedí veverka. „Kampak letíš?“ ptá se zvědavá veverka.

„Hněvám se,“ povídá vlaštovka, „všichni mě straší, že bude brzy zima. Co říkáš ty, veverko?“

„Už jsem si nanosila do hnízda hromádku lískových oříšků,“ kývá veverka hlavou „ale zdá se mi, že jich pořád ještě nemám dost. Loni jsem měla hlad. Zima byla dlouhá a zásoby mi nestačily.“

„Každý hovoří jen o zimě,“ říká vlaštovka, „poletím se podívat ke špačkovi a poradím se s ním.“

Špaček bydlil v budce na vysoké hrušni. Sedával na hrušni a hvízdal si písničku. Dneska špaček na hrušni neseděl. Na větvi seděla černobílá kočka a mhouřila oči.

„I ty darebná kočko, že jsi špačka snědla!“ rozkřikla se vlaštovka.

„Ráda bych ho byla snědla, mňau,“ protahovala se kočka, „ale už je pryč. Uletěl s ostatními špačky do teplých krajín. Bude brzy zima.“

Ted' se už vlaštovka nepotřebovala nikoho přeptávat. Letěla rychle za vesnici, ale vlaštovky tam nebyly.

Tak to jsem opravdu poslední," řekla si vlaštovka, „musím letět za nimi, snad je ještě dohoním.“

Ostatní vlaštovky byly už u velkého rybníka a povídaly si o poslední vlaštovce.

„Přijde zima a poslední vlaštovka umře hlady," povídá jedna.

„Zmrzne," povídá druhá.

„Ubohá vlaštovka," povídá třetí.

„Tady jsem," zavolá nad nimi poslední vlaštovka.

„Tady je, tady je," křičí všechny vlaštovky, vítají poslední vlaštovku a létají kolem ní.

Starý žabák, který seděl na plochem kameni, se šustotu vlaštovčích křídel tak polekal, že spadl po hlavě do rybníka. Myslil si, chudák, že se k rybníku vrátili čápi.

Poslouchaly jste pozorně pohádku, děti? Jestli ano, tak umíte odpovědět na otázky.

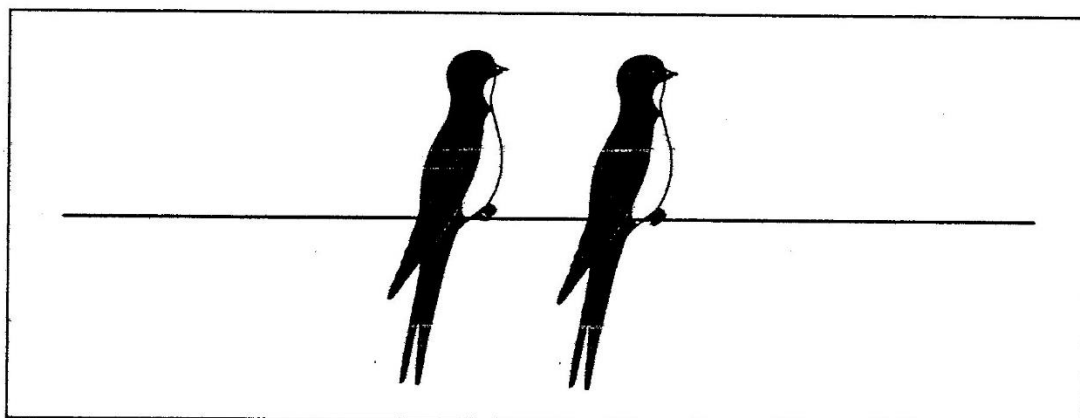
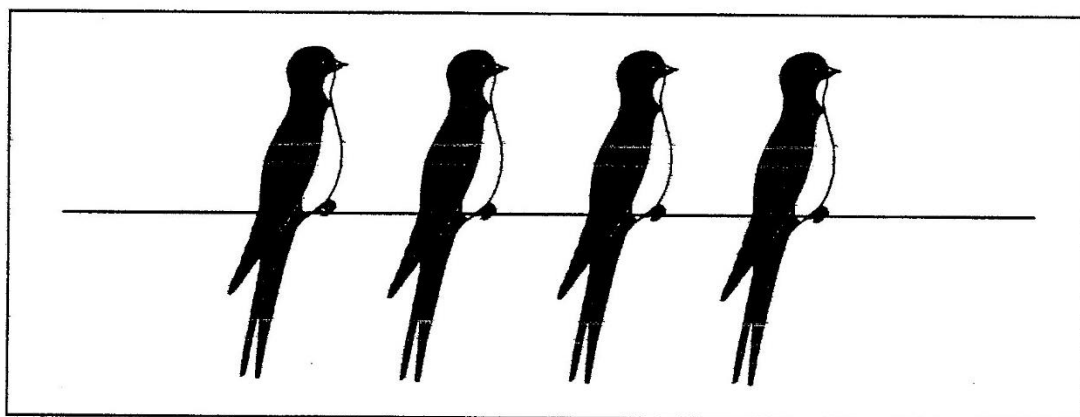
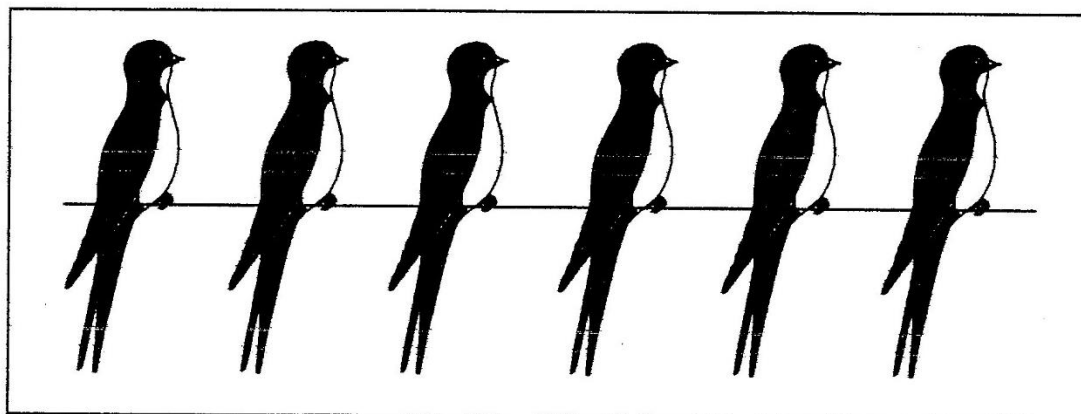
Proč někteří ptáci před zimou odlétají do teplých krajín?

Která zvířátka poslední vlaštovka potkala?

Skončil celý příběh dobře?

17. Pracovní list: První a poslední vlaštovička

dej do kroužku vždy první a poslední vlaštovičku v řadě. Můžeš si řady vlaštoviček spočítat

POVÍDÁNÍ O ŽIVOTĚ PTÁKŮ

Ptáci mají peří, které je chrání před chladem a promočením. Umožňuje jim snáze klouzat vzduchem. Mají duté kosti, které jsou lehké pro létání. Na konci křídel mají letky, které je nadnášejí. Pera na ocase jim slouží jako brzda a kormidlo.

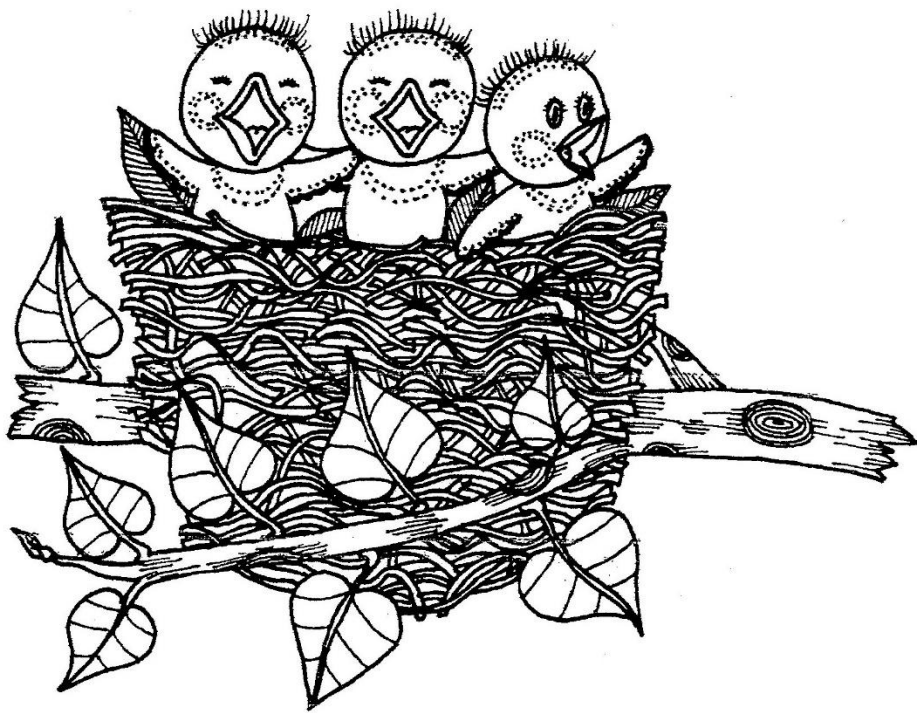
V přesně stanovenou dobu odlétají do teplých krajín v organizované skupině, kde přezimují. Uletí až tisíce kilometrů. Nikdy se při cestě nezmylí. Orientují se podle slunce, měsíce nebo hor, moře a řek.

Uprostřed zimy se opět vydávají na cestu zpět. Mnoho jich při cestě zahyne. V únoru se vrací čápi do Evropy, kde se páří a vyvádí svá mláďata.

Koncem srpna nás opouštějí první tažní ptáci (Afrika, středomoří - cesta jim trvá několik týdnů).

Čápi, vlaštovky, špačci, divoké husy se vrací po zimě zpět, protože se u nás narodili. Každé jaro se vrací vlaštovky do stejného místa, kde mají svá hnízda.

Ptáčci jako je sýkorka, kos, vrabec zůstávají u nás přes zimu. Pomáháme jim přežít zimu budováním ptačích budek, do kterých dáváme ptáčkům krmení.

Říkejte si s námi ...

VEVERUŠKA

Podzim chodí po lese
všechno listí setřese.
Veveruška šišky sbírá
do spíže je odnese.

KDYŽ JSOU HRUŠKY OTRHANÉ

Slunce hřeje už jen trochu,
jenom trošičku.
Hrušky už jsou otrhané,
leží v košíčku.
Neuvidíš nikde brouka ani motýla.
Místo nich nám strýček
Podzim draky posílá.

VEVERKA

Veverušce kručí v bříšku,
pochutná si na oříšku.
Vidíte ji, nezbedu?
Už si sedá k obědu.

CO SI PTÁCI POVÍDAJÍ

Přišlo ptákům pozdravení, psal je starý špaček,
aby k moři pospíchali hned a bez vytáček.
Zima prý jde od severu, na cestu si hvízdá,
ledovými pruty plete kabáty a hnízda.

Jak to ptáci uslyšeli, po větru se dali,
čáp už v bílé kamizole krouží nad močály.
Vlaštovka si křídla chystá doma na přístěnku,
křepelka pět peněz v poli za prodanou pšenku.

Písničky pro radost

JARO, LÉTO, PODZIM, ZIMA

Ja-ro, lé-to, podzim, zima, to je ce-lý rok,
stejně letos, ja-ko lo-ni, tak i na-přes- rok,
Po ja-ru je vždycky léto, podzim po lé- tu,
a než-li se na-dě-je-me, zi-ma už je tu.

<p>1. Jaro, léto, podzim, zima,
to je celý rok,
stejně letos jako loni,
tak i napřesrok.
Ref.:
Po jaru je vždycky léto,
podzim po létu,
a nežli se nadějeme,
zima už je tu.</p>	<p>3. Když se hlásí horké léto,
rostou jahody,
sejdeme se všichni spolu
někde u vody.</p>
<p>2. Když je jaro v plné kráse,
když má zelenou,
na trávníku kluci hrají
s míčem kopanou.</p>	<p>4. Na podzim, když padá listí
z lip a z javorů,
páni draci koukají se
lidem do dvorů.</p>
	<p>5. A když je tu bílá zima,
už jsme na konci,
chcete-li, tak nashledanou
někde na kopci.</p>

Spokojené veverky

Se-dě-ly dvě ve-ver-ky na čer-ve-né jed-li chvíl-ku ně-co chrou-pa-ly chvíl-ku ně-co jed-ly.
Akdyž mě-ly pl-ná bříš-ka řek-ly si: Už dost Hou-pa-ly se hou-py hou-py jen tak pro ra-dost.

Měsíce

hudba: Pavel Jurkovič
text: Karel Čapek
hraje: Hradištan
vyšlo na CD: Hrajeme si u maminky
(Indies 2006)

F **C**

Le - den je mě - síc **F** pl - ný le - du, ú - nor za - vo - lá

ván - ka. Bře - zen dá prv - ní **F** lžič - ku me - du

C **F**

v dub - nu se čis - tí dán - ka. Kvě - ten si ři - ká

C7

pod - le kví - tí. Čer - ven si na svět slun - cem svi - tí.

F

Dva - náct je mě - sí - ců a kaž - dý z nich

C **F** **Gmi**

ji - nou če - pi - ci no - sí. Zi - ma nám do dla - ní

Ami **B** **F** **Gmi** **F**

na - sy - pe sníh v lé - - tě bě - há - me bo - si.

2. Červenec po jahodách voní
srpen si bleskem zakřeše.
V září se sejdem pod jabloní
v říjnu déšť pleská po střeše.
Listopad svléká stromům šaty,
v prosinci zrajou hvězdy zlatý.

Umíte pojmenovat barvy?

Podzimní barvy kolem nás

Namalujte si pohádkový podzimní les, nakreslete veverku nebo ježka, můžete si také vystříhnout podzimní listy.

Výtvarná inspirace

Listy, stromy, Skřítek Podzimníček a další obyvatelé pohádkového lesa

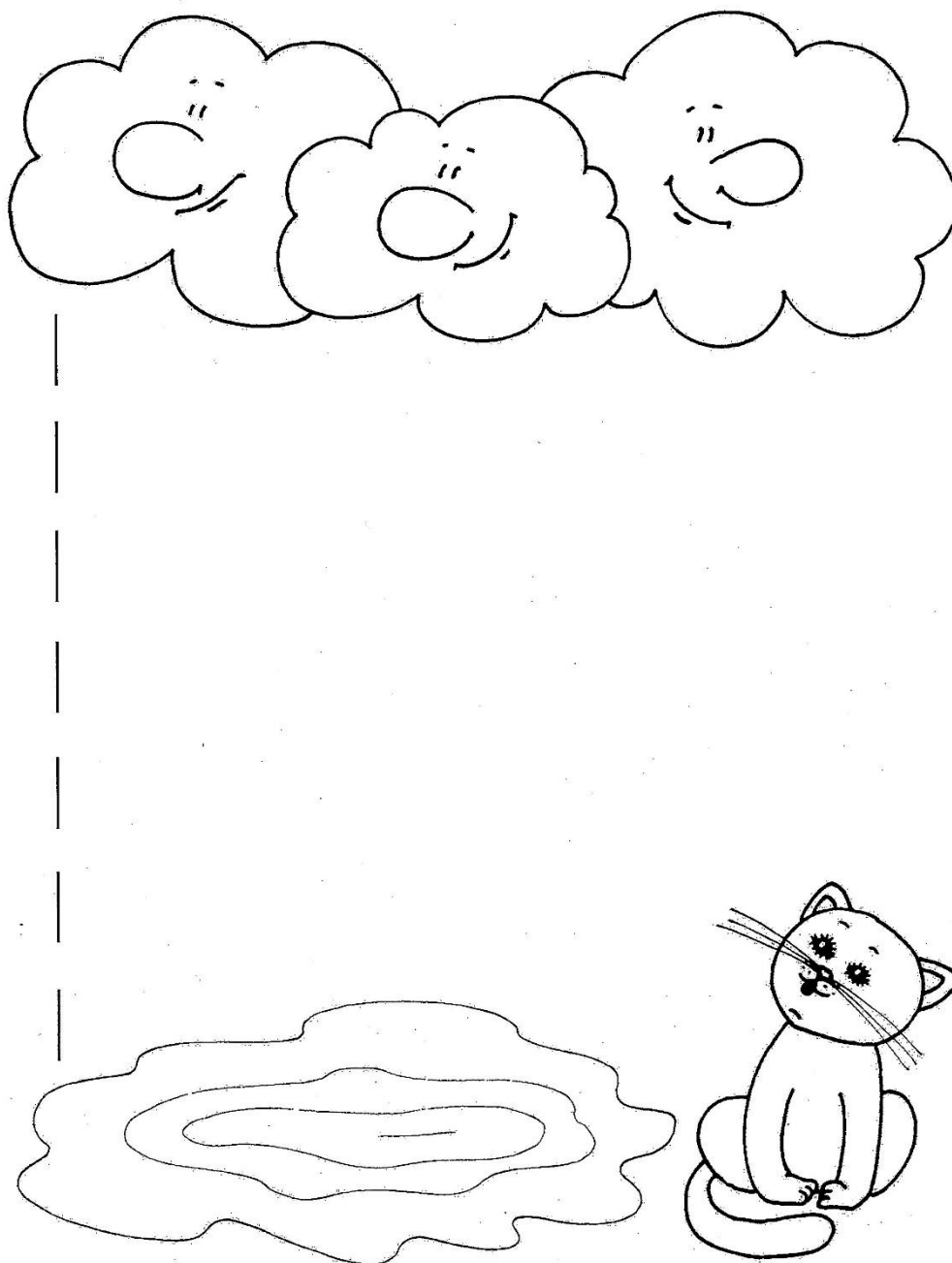
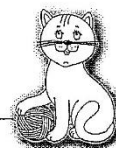

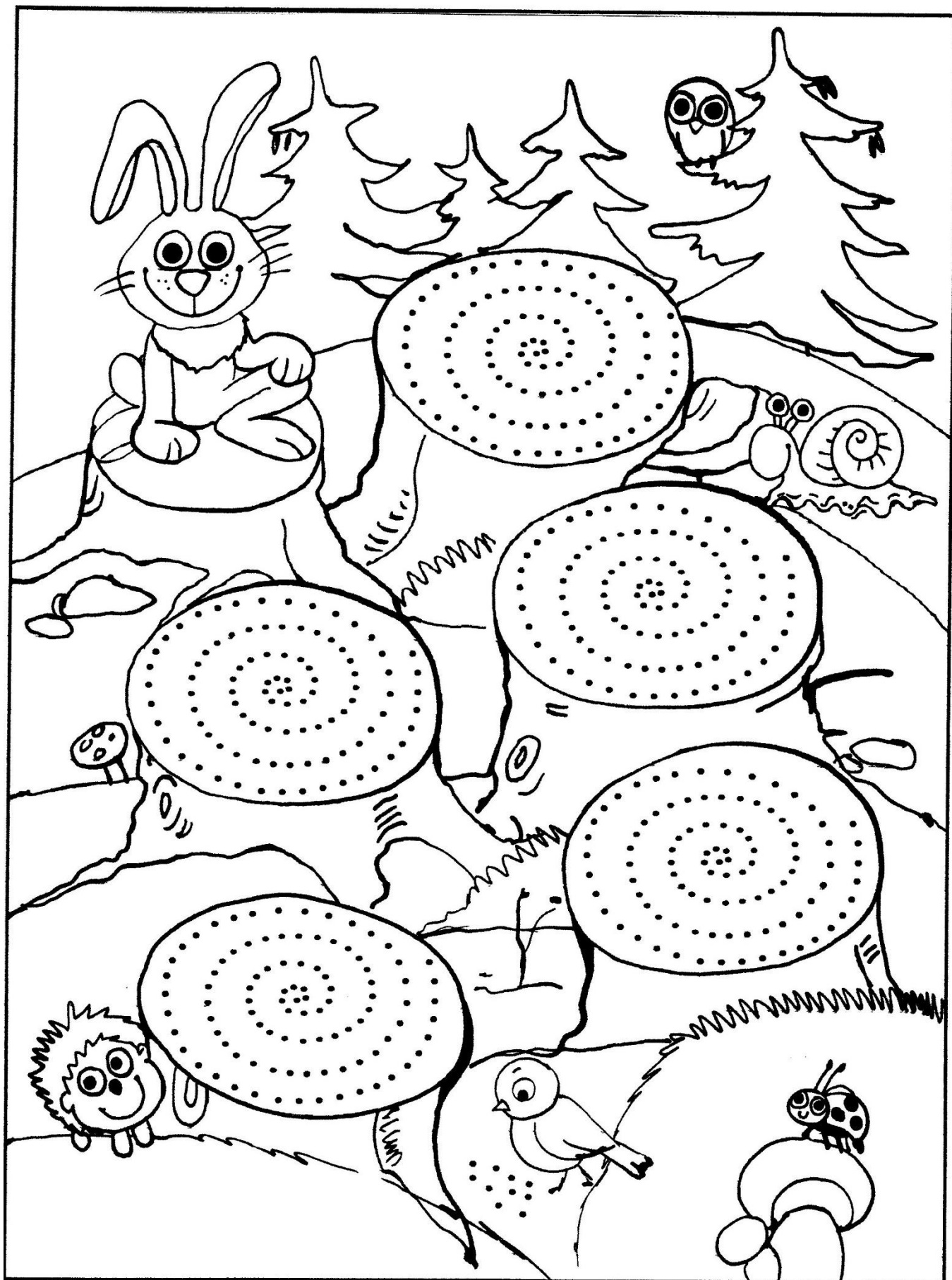
Pro chytré hlavičky a šikovné ručičky

Kočičí úkoly: Podzimní počasí

Prohlédni si obrázek a nakresli, jak prší

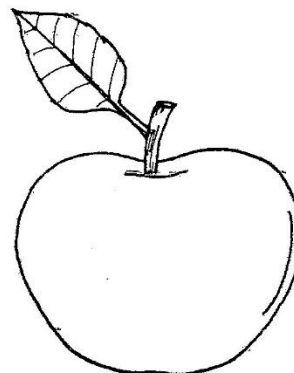
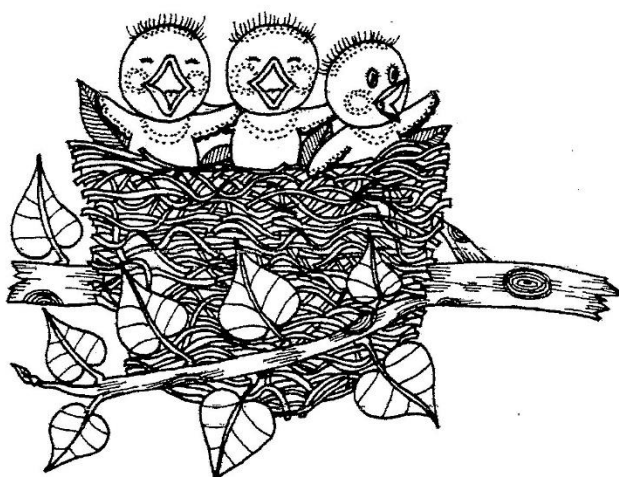
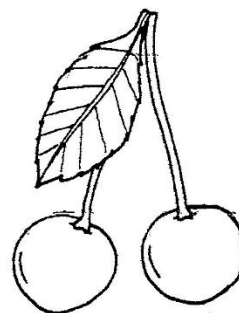
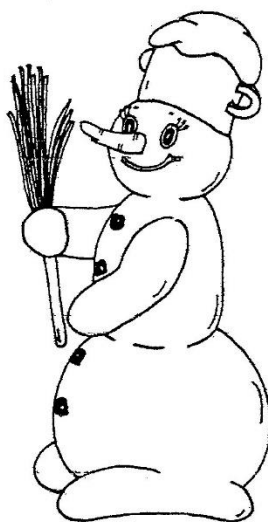
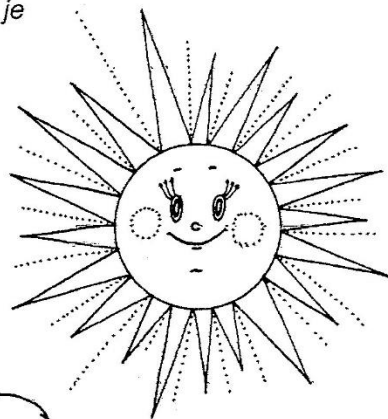
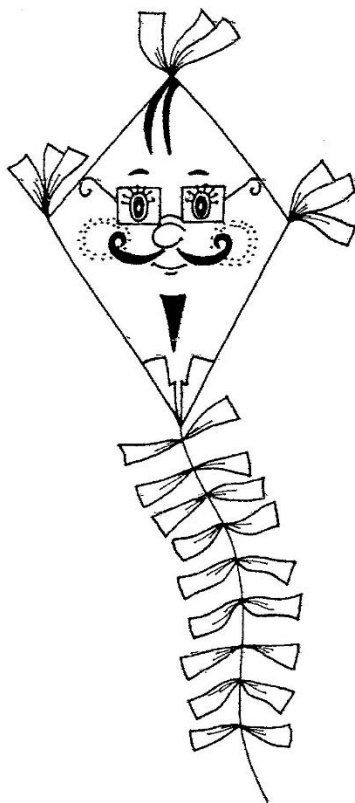
Vykresli pařezy podle teček

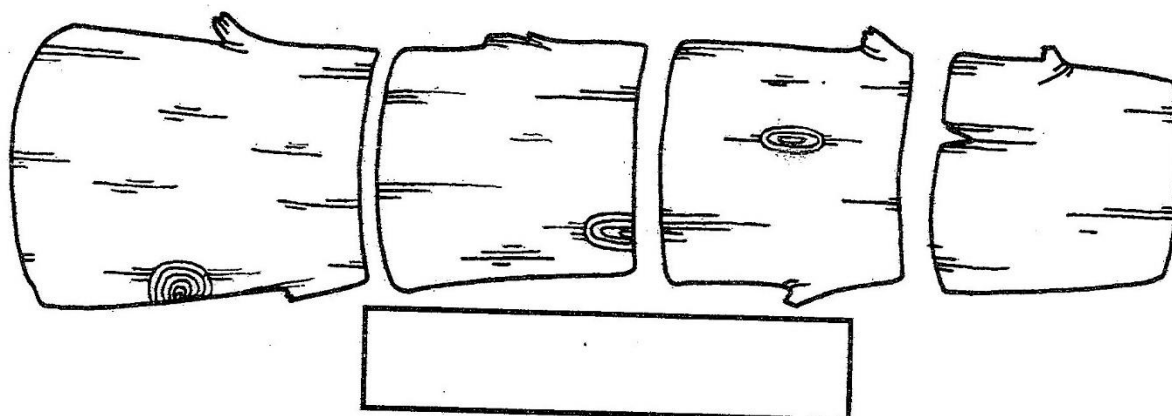
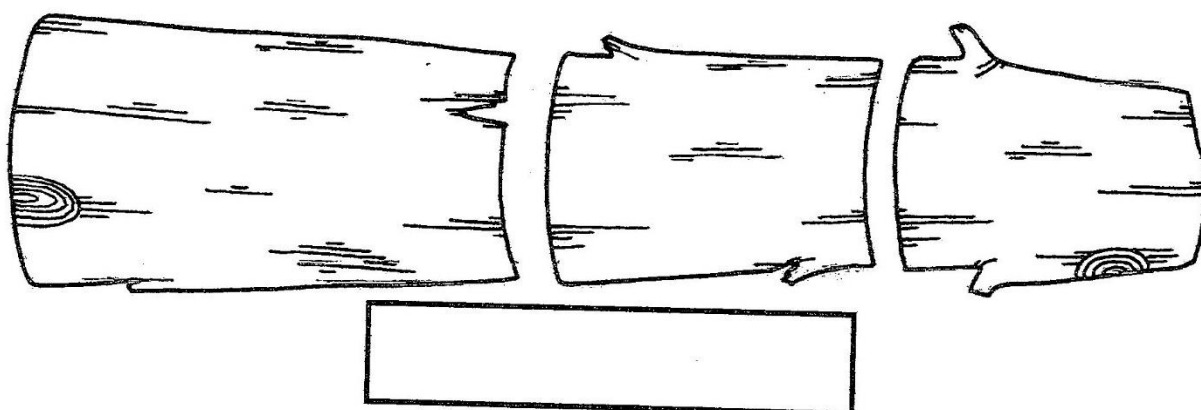
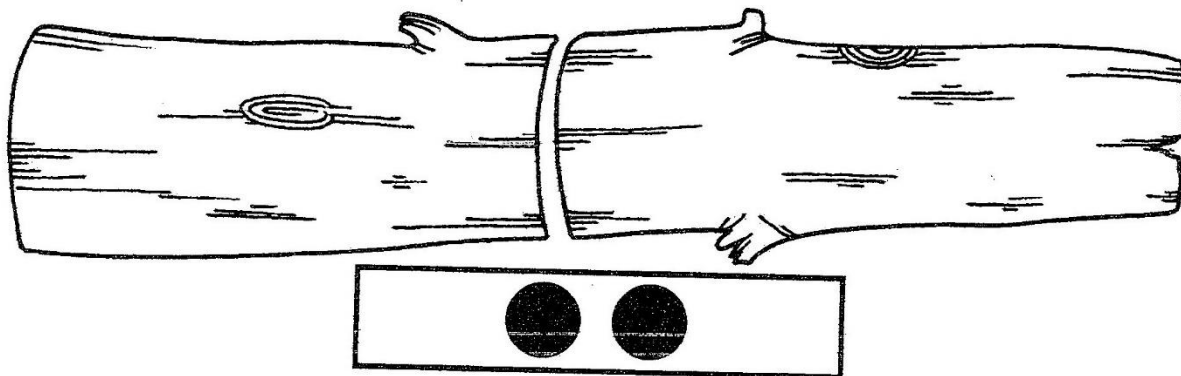
Příloha pro I. čtvrtletní integrovaný blok: Podzimní hry a činnosti,
1. téma: Podzim na zahradě, poli a v lese

12. Pracovní list: Které obrázky patří do podzimu a proč

vymaluj si je

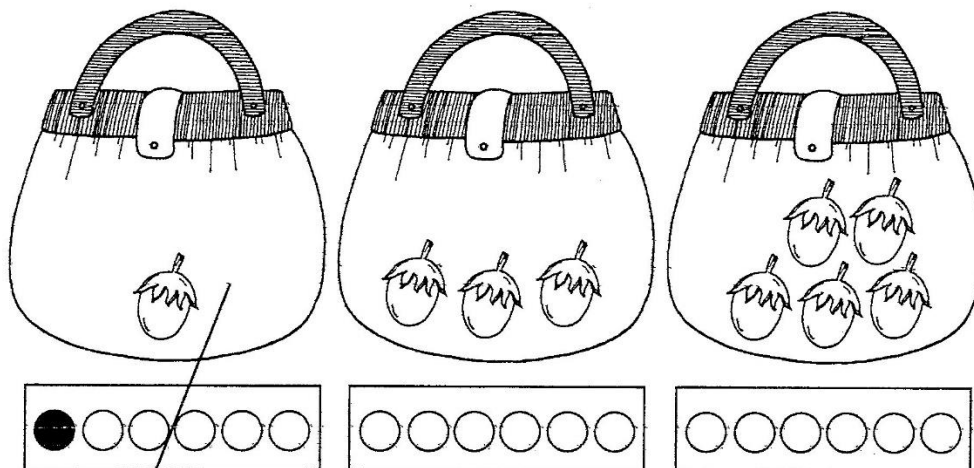
DŘEVORUBEC NAŘEZAL KMEN
Spočítej nařezané části a vyznač počet pod obrázek.

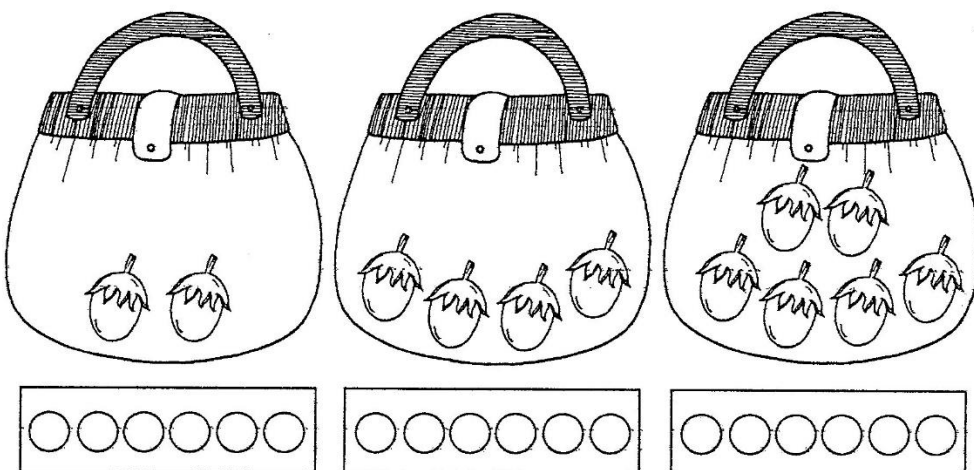
Příloha pro I. čtvrtletní integrovaný blok: Podzimní hry a činnosti,
1. téma: Podzim na zahradě, poli a v lese

19. Pracovní list: Spočítej veverce oříšky

spoj jejich počet s číslicí. Můžeš si vymalovat pod obrázek příslušný počet koleček

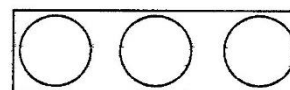
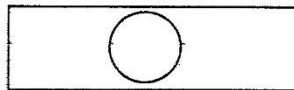
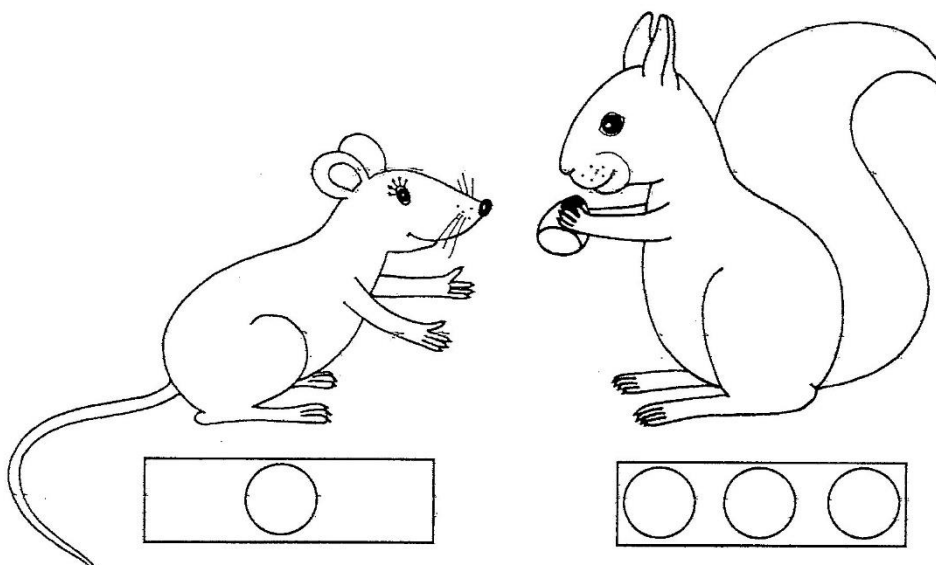
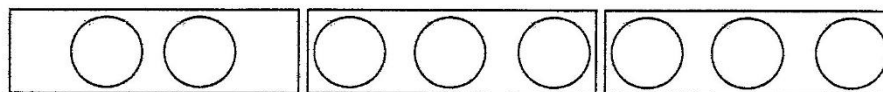
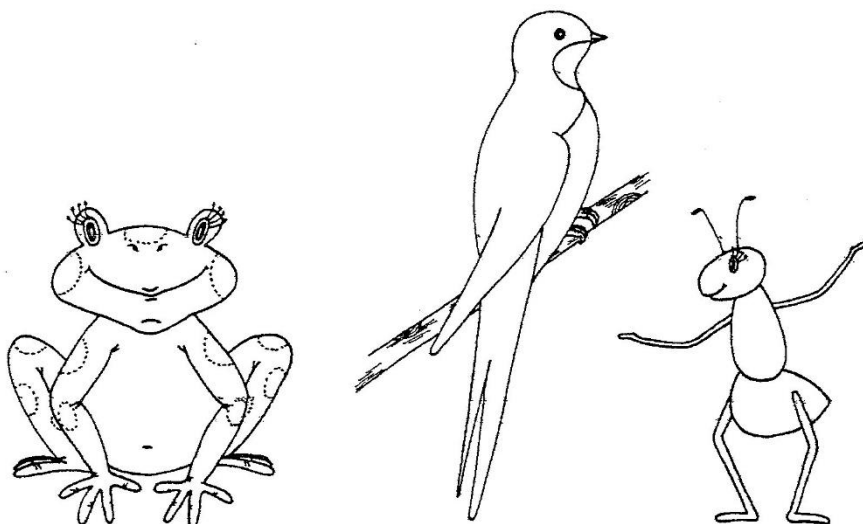

1 2 3 4 5 6

10. Pracovní list: Kolikrát tleskneš?

vymaluj si obrázek a vytleskej si slova: žába, vlaštovka, mravenec, myš, veverka. Můžeš si
vykreslit tolik koleček, kolikrát tleskneš

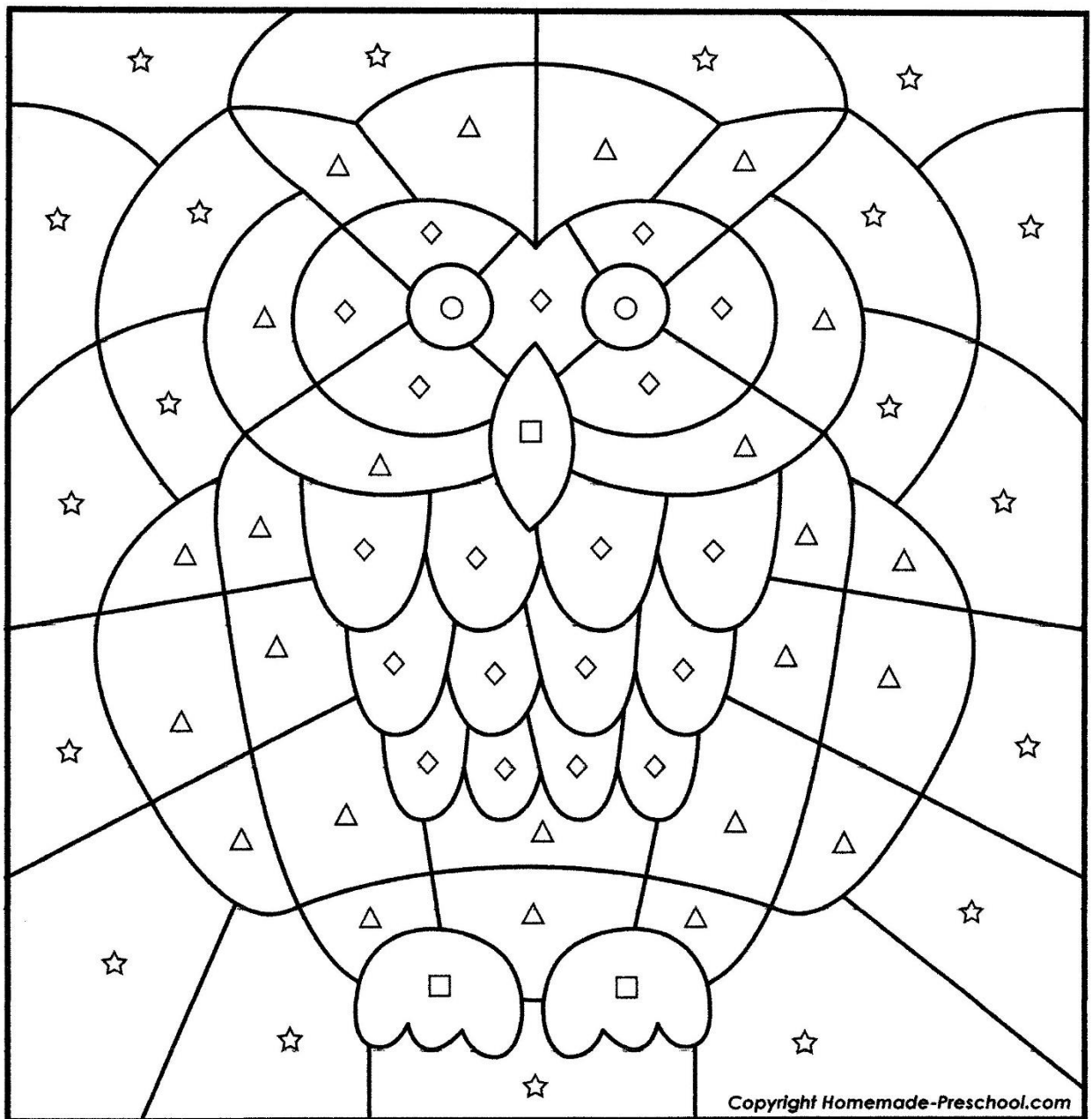
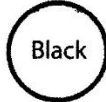
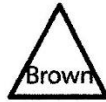

> Math Worksheets

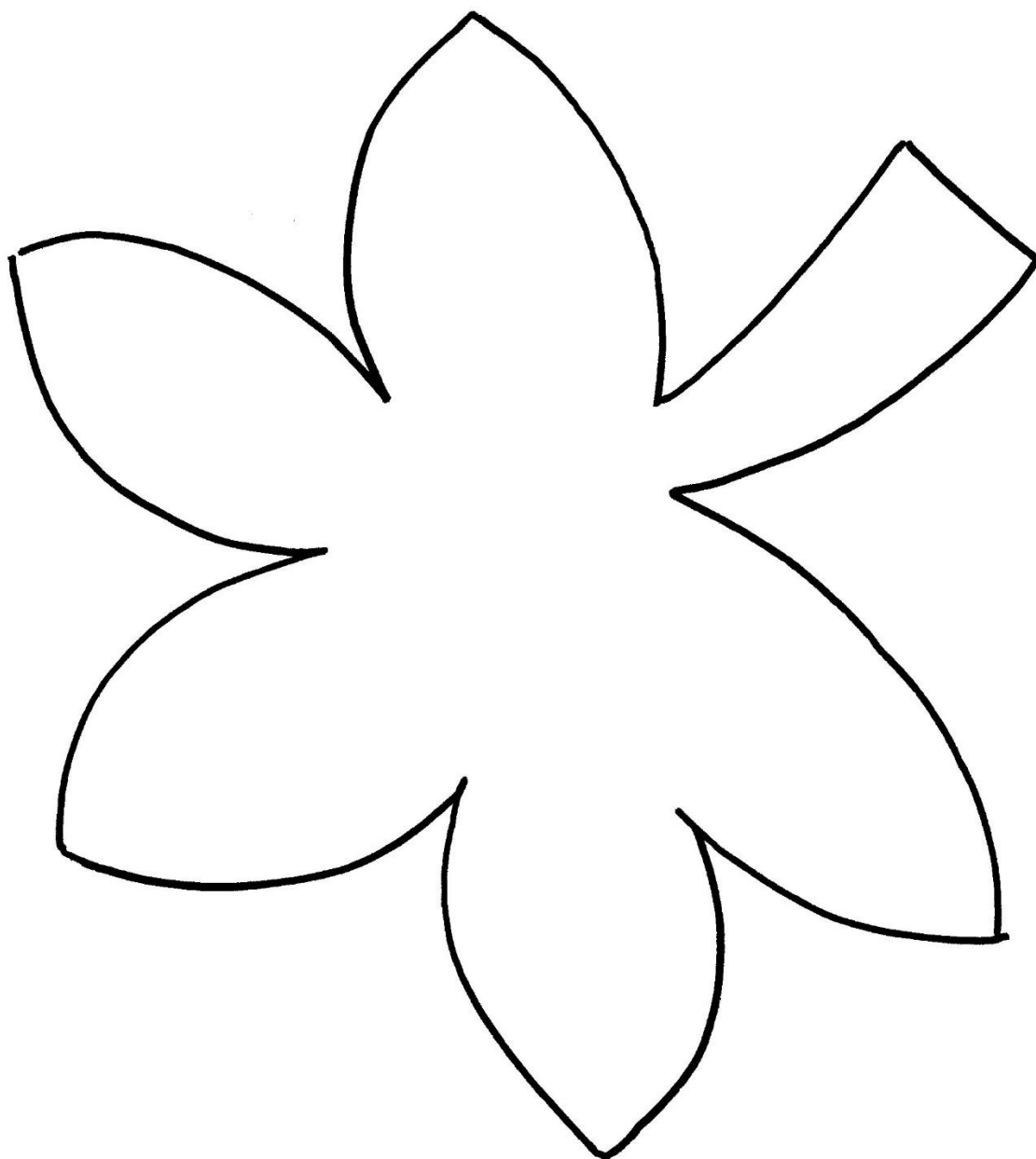
Easy Color by Shapes: Owl

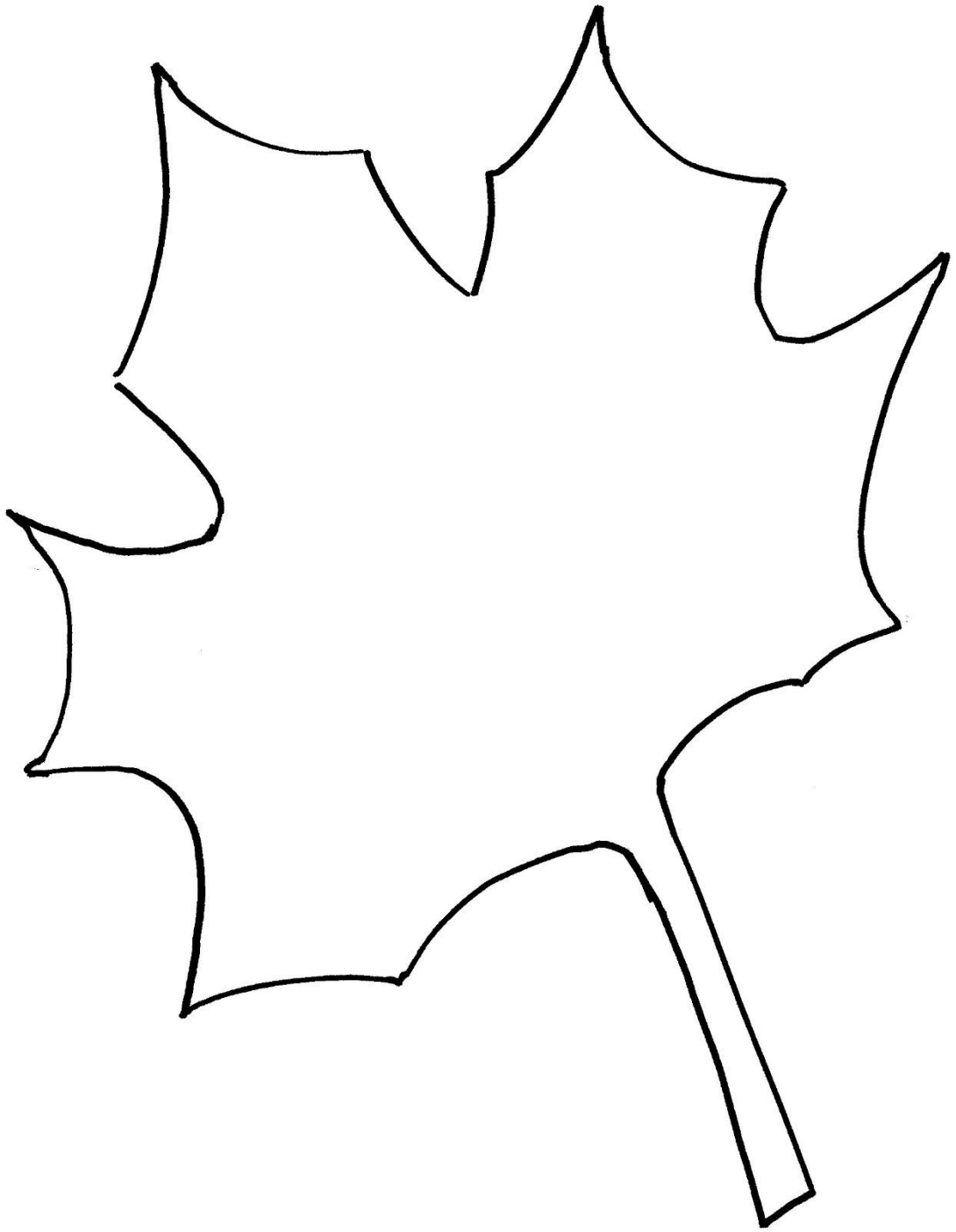
CHILD - Color the color label shapes.
- Color the shapes in the picture the correct color.

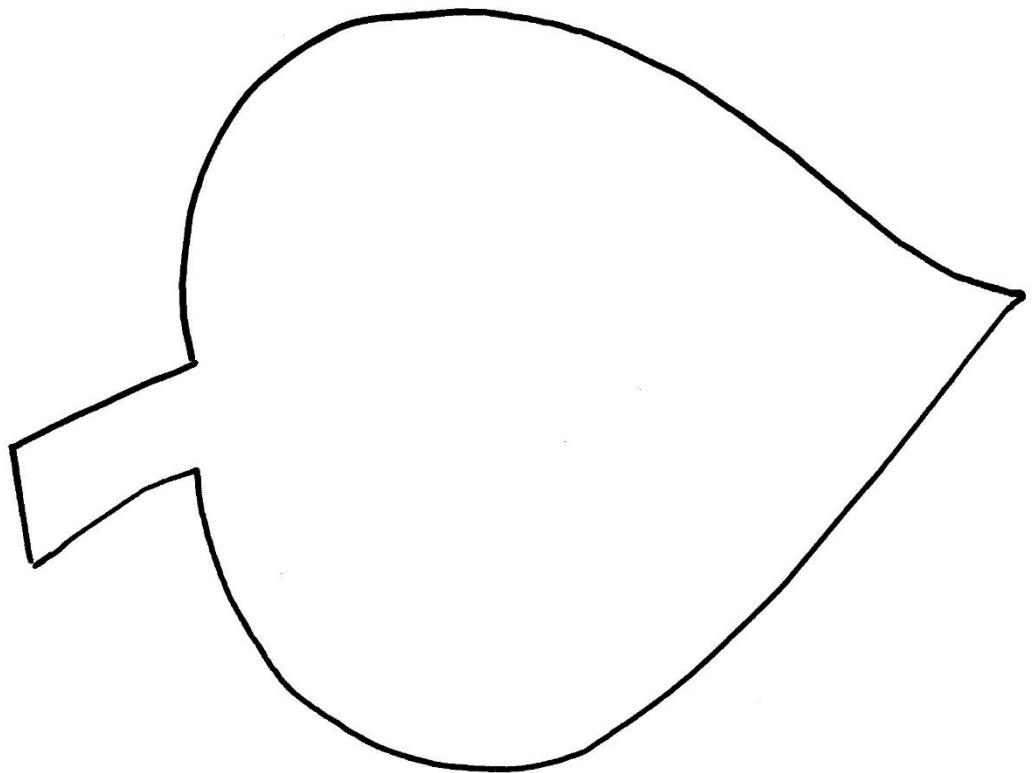
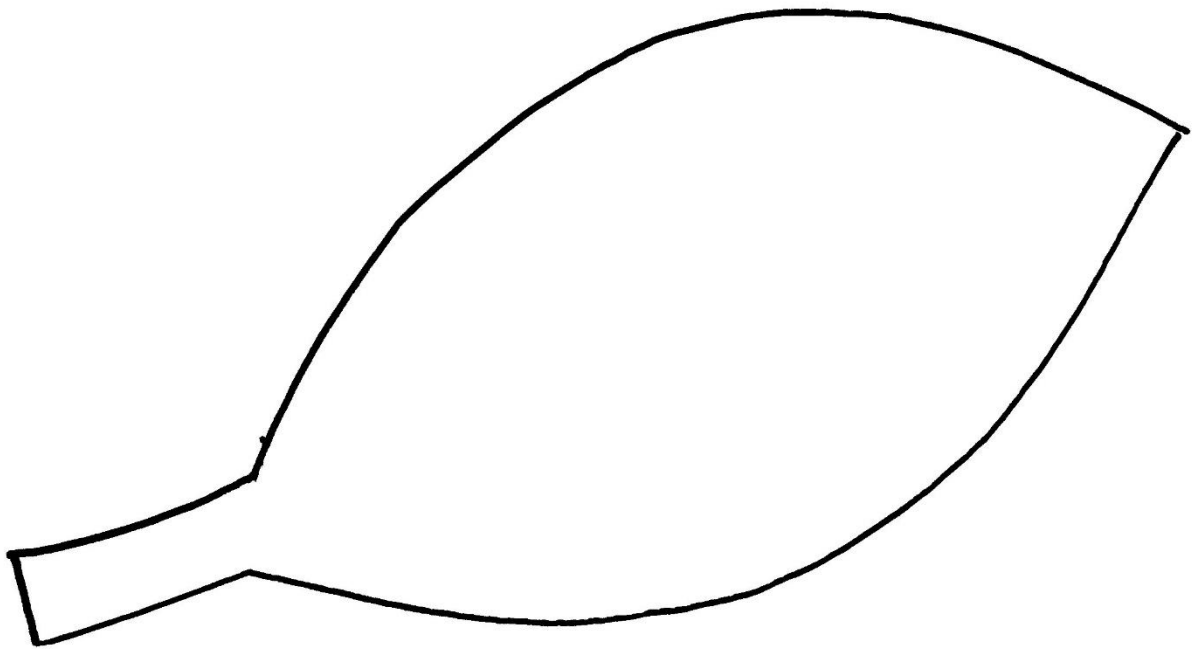

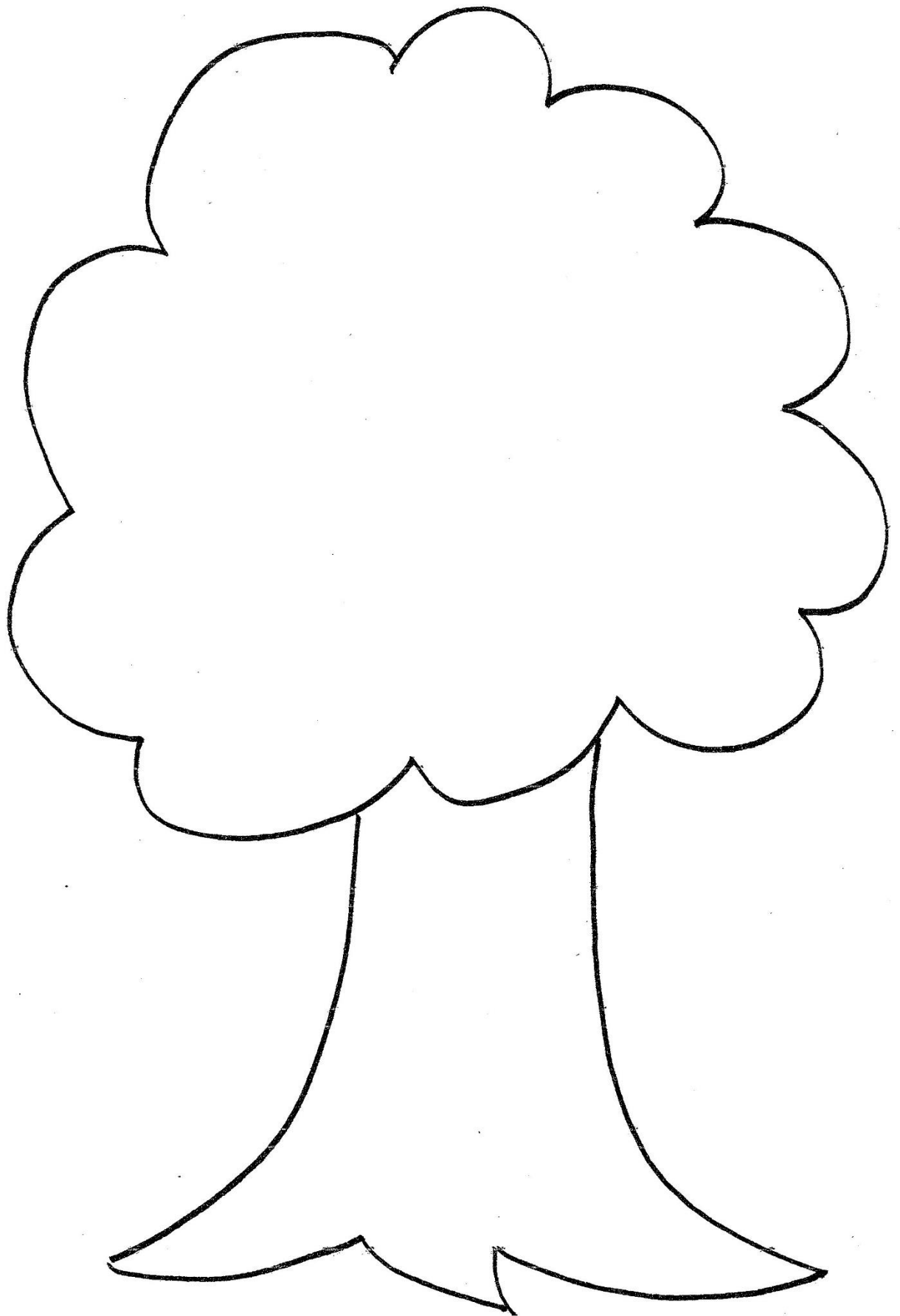
A collection of 20 line drawings of various mushrooms and fungi, arranged in a grid-like pattern. The drawings include: a large bolete with a thick stem and a large, rounded, ribbed cap; a small gilled mushroom with a thick stem and a small, rounded cap; a truffle with a textured, bumpy surface; a small gilled mushroom with a thin stem and a small, rounded cap; a large bolete with a thick stem and a large, rounded, ribbed cap; a small gilled mushroom with a thick stem and a small, rounded cap; a truffle with a textured, bumpy surface; a small gilled mushroom with a thin stem and a small, rounded cap; a large bolete with a thick stem and a large, rounded, ribbed cap; a small gilled mushroom with a thick stem and a small, rounded cap; a truffle with a textured, bumpy surface; a small gilled mushroom with a thin stem and a small, rounded cap; a large bolete with a thick stem and a large, rounded, ribbed cap; a small gilled mushroom with a thick stem and a small, rounded cap; a truffle with a textured, bumpy surface; a small gilled mushroom with a thin stem and a small, rounded cap; a large bolete with a thick stem and a large, rounded, ribbed cap; a small gilled mushroom with a thick stem and a small, rounded cap; a truffle with a textured, bumpy surface; and a small gilled mushroom with a thin stem and a small, rounded cap.

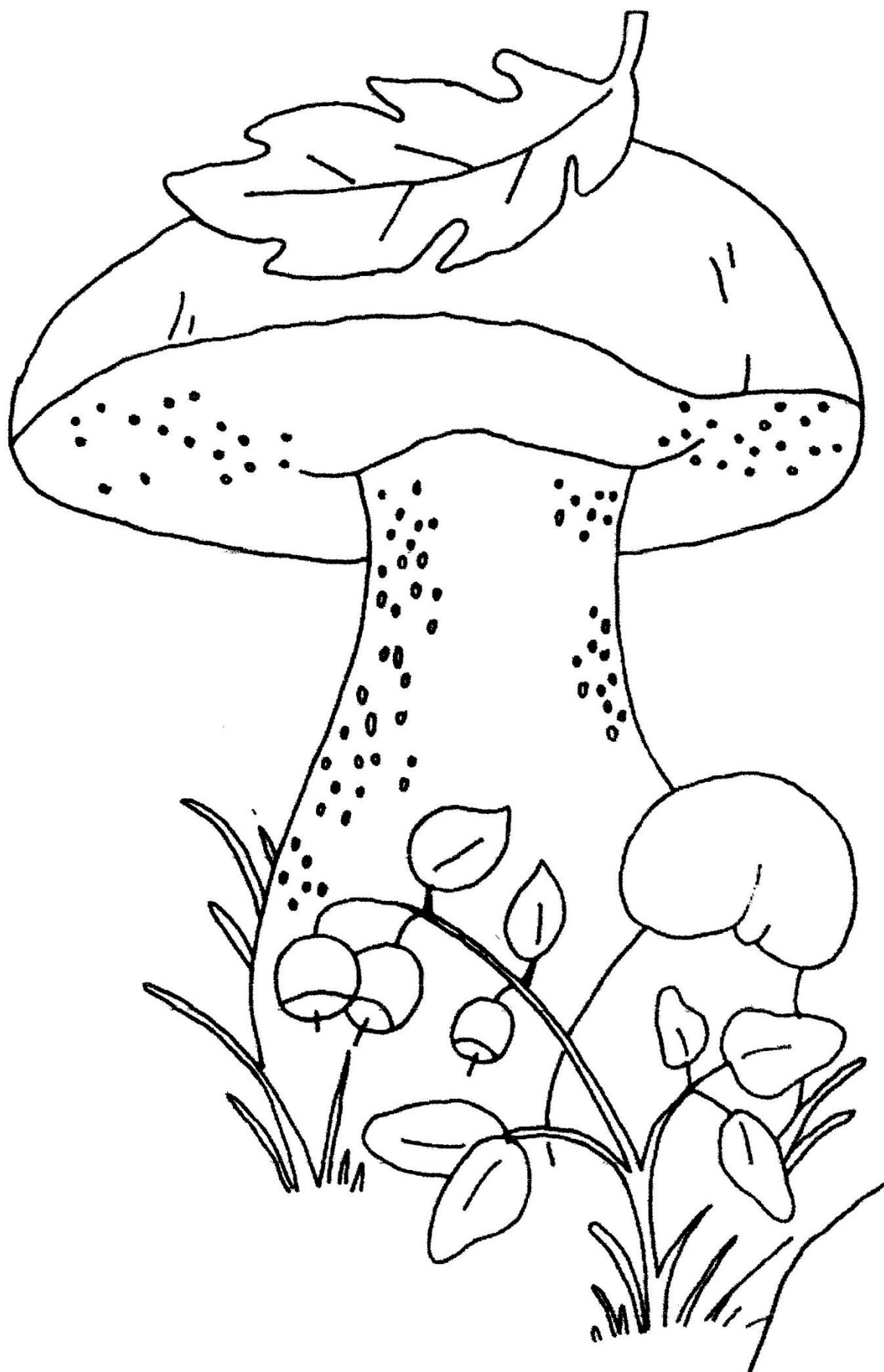
Omalovánky a šablony

Odkazy na zajímavé stránky

<https://edu.ceskatelevize.cz/proc-listnatym-stromum-padaji-listy-a-jehlicnatym-jehlicky-ne-5f5bb8952464c1502c589f62>

<https://edu.ceskatelevize.cz/zizalaci-na-podzim-5f7da96d3251ab79e131477c>

<https://edu.ceskatelevize.cz/jehlicnate-stromy-5e44191a17fa7870610ed379>